Krimināļprocess Nr.11095104015
Lieta K31-127-16/4

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016.gada 4.oktobrī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese D.Treija,
piedaloties prokurorei G.Ķapsnai,
aizstāvei zvērinātai advokātei K.Groznei-Kļusovai,
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

/pers. D/, personas kods /personas kods/,

apsūdzēts Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā un 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.

Tiesa konstatēja

A p r a k s t o š ā d a ļ a

/pers. D/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā šādos apstākļos:

Pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā – no 2015.gada 12.jūlija līdz 2015.gada 24.jūlijam plkst.22.00 /pers. D/, atrodoties dzīvoklī /adrese A/ Rīgā, mantkārīgu motīvu vadīts, nolēma nolaupīt svešu kustamu mantu – savam brālim /pers. E/ piederošu portatīvo datoru, ar kuru kopīgi dzīvoklī dzīvoja.

Īstenojot savu nodomu, /pers. D/, izmantojot brāļa prombūtni, slepeni no virtuves galda paņēma portatīvo datoru "Asus K53SD" Nr.CGN0BC003665225 200 *euro* vērtībā, ko aiznesa uz AS "Margerds" lombardu un ieķīlāja, saņemot par to naudu, kuru izlietoja savām vajadzībām.

Tādā veidā /pers. D/ slepeni nolaupīja svešu kustamu mantu 200 *euro* vērtībā un ar savām darbībām nodarīja /pers. E/ materiālu zaudējumu 200 *euro*, t.i., nelielā apmērā.

Ar šādām darbībām /pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

/pers. D/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) šādos apstākļos:

Pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā – no 2015.gada 16.augusta plkst.23.00 līdz 2015.gada 17.augusta plkst.7.00, /pers. D/, atrodoties dzīvoklī /adrese A/ Rīgā, mantkārīgā nolūkā, nolēma nolaupīt svešu kustamu mantu – /pers. G/ piederošas mantas.

Īstenojot savu nodomu, /pers. D/, pēc tam, kad /pers. G/ pēc kopīgas alkohola lietošanas aizmiga, brīvi piekļūstot, slepeni nolaupīja /pers. G/ piederošas mantas:

- mobilo telefonu "Samsung Galaxy S5", IMEI kods 354886064202397, 436,17 *euro* vērtībā bez PVN, ar SIM karti bez vērtības;
- "Goodway" naudas maku 20 *euro* vērtībā ar tajā esošajām mantām – naudu 20 *euro* vienā naudas zīmē; sīknaudu monētās kopējā vērtībā 3 *euro*; AS "Swedbank" MAESTRO karti 4,50 *euro* vērtībā; AS "Swedbank" VISA karte 4,50 *euro* vērtībā; ID personas apliecības karti Nr.POA0582005 10 *euro* vērtībā; veikala "RIMI" atslēgu un durvju slēdzenes Čip karti bez vērtības; sporta kluba "FAN" karti 4 *euro* vērtībā; sporta kluba "Bruņinieku sporta klubs" abonementa karti bez vērtības;
- sporta kurpes "POLO" 60 *euro* vērtībā.

/pers. D/ paņēma mantas kopējā vērtībā par 562,17 *euro*, pēc kā no notikuma vietas aizgāja un mantas izlietoja pēc saviem ieskatiem.

Tādā veidā /pers. D/ slepeni nolaupīja svešu kustamu mantu 562,17 *euro* vērtībā un ar savām darbībām nodarīja /pers. G/ materiālo zaudējumu 562,17 *euro* vērtībā.

Ar šādām darbībām /pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas sēdē prokurors, uzturot /pers. D/ izvirzīto un uzturēto apsūdzību pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas un 175.panta pirmās daļas, pamatojoties uz Krimināļprocesa likuma 462.panta otro daļu, nemainoties noziedzīgā nodarījuma faktiskajiem apstākļiem un juridiskajai kvalifikācijai, grozot precizēja /pers. E/ izvirzīto un 2015.gada 26.novembrī izsniegto apsūdzību pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas, norādot, ka apsūdzības aprakstošajā daļā [..] no 2015.gada 16.augusta plkst.23.00 līdz 2015.gada .. plkst.7.00 [..] ir notikusi pārrakstīšanās kļūda, jo iztrūkst datums. Pareizi jābūt [..] **no 2015.gada 16.augusta plkst.23.00 līdz 2015.gada 17.augusta plkst.7.00** [..].

2016.gada 18.marta tiesas sēdē apsūdzētais /pers. D/, Krimināļprocesa likuma 498.panta kārtībā paužot attieksmi pret izvirzīto un tiesas sēdē uzturēto apsūdzību, norādīja, ka vainu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzīst pilnībā un izdarīto nožēlo, taču vainu Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzīst (2.sējuma lietas 8.lapa).

2016.gada 4.oktobrī apsūdzētais /pers. D/ uz tiesas sēdi nav ieradies bez attaisnojoša iemesla atkārtoti, lai gan par tiesas sēdes laiku un vietu apsūdzētajam paziņots Krimināļprocesa likuma 22.nodaļas noteiktajā kārtībā, nosūtot pavēsti uz apsūdzētā lietas materiālos norādīto sūtījuma saņemšanas adresi, tādā veidā nodrošinot atbilstošu dokumenta paziņošanu adresātam, taču apsūdzētais ir ignorējis Krimināļprocesa likuma 67., 74.pantā noteiktos apsūdzētā procesuālos pienākumus – noteiktā laikā ierasties procesa veikšanai pilnvarotās amatpersonas norādītā vietā, ja uzaicinājums izdarīts likumā noteiktā kārtībā, kā arī nekavēt un netraucēt krimināļprocesa norisi (2.sējuma lietas 66.lapa).

Vienlaikus 2016.gada 4.oktobrī tiesā saņemts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa J.Celmiņa ziņojums, kurā norādīts, ka Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 16.augusta lēmums par apsūdzētā /pers. D/ piespiedu atvešanu uz 2016.gada 4.oktobra tiesas sēdi atstāts bez izpildes, tā kā lēmuma pielikumā norādītās dzīvesvietas adresē piespiedu kārtā atvedamā personas neatradās (2.sējuma 84., 85.lapa). Papildus tiesas sēdē apsūdzētā /pers. D/ māte /pers. L/ apstiprināja faktu, ka viņas dēlam ir precīzi zināms tiesas sēdes norises laiks un vieta, taču viņa neierašanās iemesli nav zināmi.

Lai sasniegtu Kriminālprocesa likuma 1.pantā definēto mērķi saprātīgā termiņā, procesā iesaistītās personas tiesas sēdē lūdza pieņemt lēmumu – turpināt skatīt lietu Kriminālprocesa likuma 464.panta kārtībā, tā kā ir konstatējams neapšaubāms fakts, ka kriminālprocess tiesā atrodas jau kopš 2015.gada 7.decembra, apsūdzētais bez attaisnojoša iemesla nav ieradies uz tiesas sēdi jau atkārtoti; inkriminētie noziedzīgie nodarījumi klasificējami kā mazāk smagi noziedzīgi nodarījumi; tiesas sēdē piedalās aizstāvis, tādēļ, pastāvot visiem Kriminālprocesa likuma 464.pantā minētajiem nosacījumiem, kriminālprocesa interesēs lieta ir izskatāma bez apsūdzētā piedalīšanās.

Kriminālprocesa likuma 464.pants noteic, ka krimināllietu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu tiesa var iztiesāt bez apsūdzētā piedalīšanās, ja apsūdzētais atkārtoti bez attaisnojoša iemesla neierodas uz tiesas sēdi, vai ir iesniedzis tiesai lūgumu par krimināllietas iztiesāšanu bez viņa piedalīšanās.

Tiesa, uzklausījusi procesā iesaistīto personu viedokli, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka konkrētajā gadījumā nepastāv juridisku šķēršļu lietas iztiesāšanai Kriminālprocesa likuma 464.panta noteiktajā kārtībā – bez apsūdzētā piedalīšanās, tā kā ir objektīvi konstatējams fakts, ka kriminālprocess Nr.11095104015 Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā atrodas jau kopš 2015.gada 7.decembra; apsūdzētajam celtas apsūdzības par mazāk smagu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu; lieta nozīmēta iztiešāšanai vairākkārt – 2016.gada 9.februārī, 2016.gada 18.martā, 2016.gada 22.aprīlī, 2016.gada 28.jūnijā, 2016.gada 16.augustā un 2016.gada 4.oktobrī; tiesa likumā noteiktā kārtībā ir nodrošinājusi visas procesuālās iespējas apsūdzētās personas nogādāšanai uz tiesas sēdi, taču apsūdzētais bez attaisnojoša iemesla uz tiesas sēdi nav ieradies atkārtoti.

M o t ī v u d a ļ a

Iztiesāšanas laikā tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus /pers. D/ celtās apsūdzības daļā Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, secina, ka no lietā esošajiem apsūdzētā /pers. D/ 2016.gada 18.marta tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka apsūdzētais savu vainīgumu zādzības izdarīšanā laika posmā no 2015.gada 12.jūlija līdz 2015.gada 24.jūlijam atzīst pilnībā un izdarīto nožēlo. Uzsvēra, ka cietušajam /pers. E/ ir pilnībā atlīdzinājis nodarīto mantisko zaudējumu, līdz ar to cietušajam pret apsūdzēto nekādu pretenziju vairs nav. Lūdza pieņemt starp apsūdzēto un cietušā /pers. E/ pārstāvi /pers. L/ 2016.gada 18.martā rakstveidā noslēgto izlīgumu un kriminālprocesu pret viņu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas izbeigt.

Cietušā/pers. E/ pārstāve /pers. L/, kura /pers. E/ intereses pārstāv uz 2014.gada 6.oktobrī izsniegtās Universālpilnvaras pamata, tiesas sēdē apstiprināja 2016.gada 18.marta rakstveidā noslēgto izlīgumu ar apsūdzēto, uzsverot, ka /pers. D/ patiešām ir pilnībā atlīdzinājis ar zādzību radītos zaudējumus, un cietušajam /pers. E/ nav nekāda mantiska un morāla rakstura pretenziju pret /pers. D/. Izlīgums ir noslēgts labprātīgi bez maldības, viltus un spaidiem; cietušajam nav iebildumu par kriminālprocesa izbeigšanu pret /pers. D/. Turklāt pats cietušais /pers. E/ gan pirmstiesas izmeklēšanas laikā, gan 2015.gada 30.decembra pašrocīgi rakstītā iesniegumā tiesai, gan klātienē 2016.gada 9.februāra tiesas sēdē norādīja, ka pret /pers. D/ viņam nekādu pretenziju nav, tā kā visi zaudējumi ir atlīdzināti, vēloties, lai /pers. D/ tiktu atbrīvots no krimināatbildības.

Ievērojot starp apsūdzēto un cietušā pārstāvi panākto izlīgumu, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 7.panta otro daļu un 377.panta 9.punktu, prokurore un aizstāve atzina, ka kriminālprocess ir izbeidzams un apsūdzētais ir atbrīvojams no krimināatbildības.

Tiesa, pārbaudījusi krimināllietas materiālus, izvērtējusi starp apsūdzēto un cietušā pārstāvi labprātīgi noslēgto izlīgumu, uzklausījusi prokurores un aizstāves viedokli, atzīst, ka kriminālprocess Nr.11095104015 /pers. D/ apsūdzībā Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, ir izbeidzams.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 7.panta otro daļu par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto nodarījumu kriminālprocesu uzsāk, ja saņemts pieteikums no personas, kurai nodarīts kaitējums.

No krimināllietas materiāliem redzams, ka kriminālprocess uzsākts, pamatojoties uz /pers. E/ iesniegumu (1.sējuma lietas 5., 23.-24., 25.lapa).

Kriminālprocesa likuma 95.panta pirmā daļa paredz, ka par cietušo kriminālprocesā var būt fiziskā vai juridiskā persona, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, proti, morāls aizskārums, fiziskas ciešanas vai mantisks zaudējums.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektora I.Inčina-Ostrovska 2015.gada 24.jūlija lēmumu /pers. E/ atzīts par cietušo (1.sējuma lietas 11.lapa). Pamatojoties uz 2004.gada 6.oktobrī izsniegtās Universālpilnvaras pamata cietušā /pers. E/ pārstāvību īsteno /pers. L/ (1.sējuma lietas 218.lapa).

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas prokuratūras prokurores G.Ķapsnas 2015.gada 26.novembra lēmumu par personas saukšanas pie krimināatbildības /pers. D/ celta apsūdzība pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas (1.sējuma lietas 124.lapa).

Kriminālprocesa likuma 481.panta pirmās daļas 1.punkts paredz, ka tiesa izbeidz kriminālprocesu, ja iztiesāšanas laikā tā konstatē šā likuma 377.panta 3.-10.punktā norādītos apstākļus, kas nepieļauj kriminālprocesu.

Kriminālprocesa likuma 377.pantā ir uzskaitīti kriminālprocesu nepieļaujošie apstākļi.

Minētā panta 9.punktā ir norādīts, ka kriminālprocesu nedrīkst uzsākt, bet uzsākts process ir jāizbeidz, ja noticis cietušā un aizdomās turētā vai apsūdzētā izlīgums tādā kriminālprocesā, kuru var uzsākt tikai uz cietušās personas pieteikuma pamata.

Tā kā tiesā starp apsūdzēto un cietušā /pers. E/ pārstāvi /pers. L/ ir noslēgts izlīgums, turklāt tiesa pārliecinājās, ka izlīgums ir noslēgts labprātīgi, cietušajam saprotot izlīguma sekas, tad tiesa, konstatējot kriminālprocesu nepieļaujošu apstākli, atzīst, ka kriminālprocess Nr.11095104015 daļā /pers. D/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ir izbeidzams.

Lai arī 2016.gada 18.marta tiesas sēdē apsūdzētais /pers. D/, Kriminālprocesa likuma 498.panta kārtībā, paužot attieksmi pret izvirzīto un uzturēto apsūdzību Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, neatzina, tiesa, iztiesāšanas gaitā, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, liecinošo personu liecības, kā arī ar paša apsūdzētā pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, atzīst, ka apsūdzētā vainīgums viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas ir pierādīts pilnībā, un pastāv Kriminālprocesa likuma 520.pantā noteiktais notiesājoša sprieduma taisīšanas pamats.

Tiesa uzskata, ka lietā ir iegūti pietiekami pārliecinoši pierādījumi tam, ka apsūdzētais /pers. D/ apsūdzībā inkriminētajā situācijā ir izdarījis zādzību.

Zādzības izdarīšanas fakts apstiprinās ar cietušā /pers. G/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām ziņām par zādzības faktu, kas fiksētas 2015.gada 18.augusta iesnieguma protokolā (1.sējuma lietas 44.lapa), 2015.gada 18.augusta nopratināšanas protokolā (1.sējuma lietas 52.-53.lapa), 2016.gada 2.septembra papildu nopratināšanas protokolā (1.sējuma lietas 54.lapa), kas tiesas sēdē nolasītas Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punkta kārtībā.

Savā iesniegumā policijai un nopratināšanas protokolos /pers. G/ norādīja, ka 2015.gada 16.augustā ir ciemojies pie paziņa /pers. D/, kurš dzīvo /adrese B/. Ciemošanās laikā /pers. D/ dzīvoklī atradās /pers. D/, cietušais, /pers. D/ draudzene /pers. N/ un /pers. D/ tēvs /pers. O/. Pēc kopīgas alkohola lietošanas, ir palicis nakšņot /pers. D/ dzīvoklī. 2015.gada 17.augustā ap plkst.7.00 pamostoties, konstatējis, ka /pers. D/ dzīvoklī nav un ir nozagtas cietušajam piederošās un uz galda iepriekš novietotās mantas – mobilais telefons "Samsung Galaxy S5", IMEI kods 354886064202397, 436,17 *euro* vērtībā; "Goodway" naudas maks 20 *euro* vērtībā ar tajā esošajām mantām – naudu 20 *euro* vienā naudas

zīmē; sīknaudu monētās kopējā vērtībā 3 *euro*; AS "Swedbank" MAESTRO karte 4,50 *euro* vērtībā; AS "Swedbank" VISA karte 4,50 *euro* vērtībā; ID personas apliecības karte Nr.POA0582005 10 *euro* vērtībā; veikala "RIMI" atslēga un durvju slēdzenes Čip karte bez vērtības; sporta kluba "FAN" karte 4 *euro* vērtībā; sporta kluba "Bruņinieku sporta klubs" abonementa karte bez vērtības, kā arī sporta kurpes "POLO" 60 *euro* vērtībā. Kopējais mantiskais zaudējums veido 562,17 *euro*. Uzsvēra, ka vienīgais aizdomās turētais zādzības izdarīšanā varētu būt /pers. D/. Lūdz vainīgo personu saukt likumā paredzētās atbildības.

Mobilā telefona piederību īpašniekam /pers. G/ apliecina nopratināšanas protokolam pievienotais SIA "TELE2" 2014.gada 8.decembra privātpersonas līgums, kas noslēgts starp uzņēmumu SIA "TELE2" un /pers. G/ (1.sējuma lietas 55.lapa).

Tāpat par 2015.gada 16.augusta notikumiem cietušā /pers. G/ liecības secīgi papildina liecinieces /pers. N/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kuras lieciniece apstiprināja savā 2016.gada 2.maija rakstveidā iesniegumā tiesai un, kuras nolasītas tiesas sēdē Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punkta kārtībā (1.sējuma lietas 56.-57.lapa; 2.sējuma lietas 42.lapa).

Tā 2015.gada 1.septembrī /pers. N/, būdama nopratināta liecinieces statusā, apstiprināja cietušā /pers. G/ sniegtās liecības, norādot, ka patiešām 2015.gada 16.augustā ir satikusies ar /pers. D/ un /pers. G/. Kopīgi devušies pie /pers. D/ ciemos, kurš dzīvo /adrese B/. Dzīvoklī bez viņiem trijiem bija arī /pers. D/ tēvs. 2015.gada 17.augusta rītā pamostoties /pers. D/ dzīvoklī, konstatēja, ka pats /pers. D/ ir kaut kur aizgājis, bet paziņa /pers. G/ pateica, ka viņam ir nozagtas mantas – naudas maks, mobilais telefons un arī apavi. Izteica pieņēmumu, ka pie vainas varētu būt /pers. D/, tā kā 2015.gada 24.jūnijā ir bijis identisks gadījums pašai, kad pēc ciemošanās un pamošanās nākamajā rītā /pers. D/ dzīvoklī, lieciniecei ir pazudis mobilais telefons, taču ievērojot faktu, ka /pers. D/ lieciniecei ir atlīdzinājis radīto zaudējumu 40 *euro* vērtībā, iesniegumu policijā nav rakstījusi.

Arī paša apsūdzētā /pers. D/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības atspēko tiesas sēdē paša izvēlēto aizstāvības pozīciju – nav zadzis /pers. G/ piederošās mantas, un liecinošo personu liecības ir sniegtas ar mērķi aprunāt /pers. D/, tā kā starp /pers. G/ un /pers. N/ ir izveidojušās tuvākas attiecības.

Par zādzības faktu, /pers. D/ ir sniedzis secīgas un nepārprotamas liecības, būdams 2015.gada 2.septembrī nopratināts kā aizturētais. Minētajā kā aizdomās turētā nopratināšanas protokolā, kas tiesas sēdē nolasītas Kriminālprocesa likuma 501.panta 4.punkta kārtībā (1.sējuma lietas 84.-85.lapa), /pers. D/ apstiprināja faktu, ka 2015.gada 16.augustā ir saticies ar saviem paziņām /pers. G/ un /pers. N/. Visi devušies ciemos pie /pers. D/, kurš dzīvo /adrese/. Dzīvoklī bija arī /pers. D/ tēvs. /pers. N/ un /pers. G/ palika dzīvoklī pārnakšņot. Ieejot istabā, kurā gulēja /pers. G/, ieraudzīja uz galda novietotās /pers. G/ piederošās mantas. Tā kā bija dusmīgs uz /pers. G/, tad nolēma paņemt no galda esošās /pers. G/ piederošās mantas, proti, mobilo telefonu "Samsung Galaxy S5" un naudas maku ar tajā esošajām mantām – 20 *euro* banknoti, sīknaudu, bankas kartes, u.c. kartes, kas reģistrētas uz /pers. G/ vārda. Pēc tam dzīvokļa koridorā ieraudzīja /pers. G/ piederošus apavus – krosenes, kuras arī nolēma paņemt. Naudu no naudas maka paņēma sev, taču pašu maku un tajā esošās kartes, kā arī apavus izmeta. Mobilo telefonu piedāvāja nopirkt nepazīstamam vīrietim par 120 *euro*. Vainu atzīst pilnībā, izdarīto nožēlo.

Arī ar /pers. D/ aizdomās turētā 2016.gada 2.septembra nopratināšanas protokolu un tam pievienoto dzīvokļa shēmu, kas pārbaudīts Kriminālprocesa likuma 501.panta 4.punkta kārtībā, apstiprinās zādzības fakts laikā no 2015.gada 16.augusta plkst.23.00 līdz 2015.gada 17.augusta plkst.7.00 /adrese/, tā kā arī šajā nopratināšanas protokolā /pers. D/ ir pilnībā apstiprinājis 2015.gada 2.septembrī kā aizturētā sniegtās liecības, uzsverot, ka zādzību izdarīja tāpēc, ka bija dusmīgs uz /pers. G/. Vainu atzīst pilnībā un izdarīto nožēlo (1.sējuma lietas 89., 90.lapa).

Tāpat, 2015.gada 27.novembrī, uzrādot /pers. D/ apsūdzību par apsūdzībā konstatētajiem apstākļiem un juridisko kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas, apsūdzētais /pers. D/ savu vainu inkriminētā noziedzīgā nodarījumā atzina pilnībā un izdarīto nožēloja. Citādākas liecības, kā ir sniegtas iepriekšējos nopratināšanas protokolos, sniegt nevēlējās (1.sējuma lietas 127.lapa).

Tiesa, iepazīstoties ar minētajiem /pers. D/ nopratināšanas protokoliem, secina, ka tie sastādīti atbilstoši Kriminālprocesa likuma prasībām. Pirms nopratināšanas apsūdzētajam izsniegts izraksts no Kriminālprocesa likuma par aizdomās turētā un apsūdzētā procesuālajām tiesībām, kā arī izskaidrotas tiesības neliecināt, brīdinot, ka viss, kas tiks teikts, var tikt izmantots pret viņu. Tāpat apsūdzētajam izskaidrotas tiesības sniegt liecības advokāta klātbūtnē, ka atteikšanās no aizstāvja notikusi labprātīgi, pēc paša iniciatīvas, ievērojot Kriminālprocesa likuma 88.panta prasības. Katru nopratināšanas protokola lappusi apsūdzētais ir parakstījis un katra nopratināšanas protokola beigās pašrocīgi norādījis, ka nopratināšanas protokolus ir izlasījis un viņa liecības tajos atspoguļotas pareizi.

Turklāt konsekvence apsūdzētā liecībās par vainas atzīšanu apstiprinās arī ar paša apsūdzētā reālu rīcību pirmstiesas kriminālprocesā – /pers. D/ pilnībā atlīdzinot cietušajam /pers. G/ ar noziedzīgām darbībām radīto mantisko zaudējumu, kas liecina par vainīgā vēlmi kompensēt zādzības rezultātā radīto kaitējumu.

Savukārt apsūdzētā apgalvojums par faktu, ka starp /pers. G/ un /pers. N/ būtu pastāvējusi kāda vienošanās, ar mērķi – aprunāt /pers. D/, lietas iztiesāšanas laikā nav guvusi apstiprinājumu un ir vērtējama vienīgi kā apsūdzētā aizstāvības pozīcija, lai izvairītos no kriminālatbildības.

Tāpat 2016.gada 27.jūlijā tiesā saņemts apsūdzētā /pers. D/ pašrocīgi sagatavotais rakstveida iesniegums, kurā /pers. D/ atzīst savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas (2.sējuma lietas 54.lapa).

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa secina, ka minētie /pers. D/ nopratināšanas protokoli ir atzīstami par pieļaujamiem un attiecināmiem pierādījumiem un tajos fiksētās ziņas ir izmantojamas pierādīšanā.

Tiesa secina, ka minētie pierādījumi to kopumā un savstarpējā sakarībā izslēdz jebkādas saprātīgas šaubas par apsūdzētā vainīgumu Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un viņam par to ir nosakāms sods.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas klasificējams kā tīšs mazāk smags noziegums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta izriet, ka apsūdzētais ar tiešu nodomu un apzināti prettiesiskām darbībām ir vērsies pret īpašumu, apdraudot cietušā /pers. G/ mantiskās intereses, prettiesiski iegūstot savā īpašumā svešu mantu, nodarot cietušajam mantisku zaudējumu, par ko lietā pieteikta attiecīga kaitējuma kompensācija.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā /pers. D/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimis /datums/– Rēzeknē, Latvijas Republikas pilsonis, neprecējies, apgādībā esošu personu nav, ir reģistrēta deklarēta dzīvesvieta (1.sējuma lietas 95., 96., 97., 98.lapa); ar vidējo izglītību; pēc apsūdzētā vārdiem strādā – algotu darbu un lietā atrodas SIA "Livonia" direktores I.Dundures 2015.gada 14.decembra izziņa, kas apliecina, ka /pers. D/ kopš 2015.gada 1.decembra strādā minētajā uzņēmumā (1.sējuma lietas 172.lapa); ir reģistrēti administratīvie pārkāpumi (1.sējuma lietas 99.lapa); uz lietas izskatīšanas brīdi /pers. D/ ir 4 likumīgā spēkā stājušies notiesājoši spriedumi, no kuriem trīs sodāmības uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi dzēstas (1.sējuma lietas 99.-101., 207.-210.lapa):

1. Ar Rēzeknes tiesas **1998.gada 14.septembra** spriedumu pēc Latvijas Krimināl kodeksa 139.panta pirmās daļas un 43.panta pirmās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu, atliekot soda izpildi uz 1 gadu. Spriedums stājies likumīgā spēkā 1998.gada 23.oktobrī. Sodāmība dzēsta.
2. Ar Latgales apgabaltiesas **1999.gada 26.novembra** spriedumu pēc Krimināllikuma 176.panta trešās daļas, 179.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 4 gadiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 1999.gada 20.decembrī. Atbrīvots pirms termiņa 2002.gada 20.decembrī. Sodāmība dzēsta.
3. Ar Rēzeknes tiesas **2003.gada 13.augusta** spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2003.gada 9.decembrī. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2004.gada 12.novembrī. Sodāmība dzēsta.
4. Ar Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras **2015.gada 29.oktobra** spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, ar piespiedu darbu 70 stundu apmērā. Prokurora priekšraksts stājies likumīgā spēkā 2015.gada 29.oktobrī. Piespiedu darbs izpildīts 2015.gada 20.novembrī (1.sējuma lietas 129.-130.lapa). Sodāmība nav dzēsta.

Krimināllikuma 5.panta pirmā daļa paredz, ka nodarījuma (darbības vai bezdarbības) noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bijis spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Spēkā esošajā likuma redakcijā noteikts, ka par Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz diviem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas noteikumiem – brīvības atņemšanas sodu par krimināl pārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam soda veidu, ievērojot Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā norādītos soda veidu ietekmējošos apstākļus, atzīst, ka Krimināllikuma 35.pantā definētos preventīvos soda mērķus ir iespējams panākt /pers. D/ par izdarīto noziegumu, nosakot Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā brīvības atņemšanai paredzēto alternatīvo soda veidu – piespiedu darbs.

Izvērtējot izvēlētā soda veida lietderības aspektu, tiesa ņem vērā apsūdzētā personību raksturojošos faktorus – uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi juridiski nesodīts, tā kā sodāmība likumā noteiktā kārtībā bija dzēsta un tai nav krimināltiesisku seku Krimināllikuma 46.panta izpratnē; sodu pēc iepriekšējā nolēmuma ir izcietis pilnībā; līdz lietas izskatīšanai tiesā jaunus likumpārkāpumus nav izdarījis; ir ekonomiski aktīvs, tādēļ tiesa atzīst, ka tieši piespiedu darbs sabiedrības labā sasniegts tā piemērošanas mērķi, jo veiks ne tikai /pers. D/ audzinošo un preventīvo funkciju, bet apsūdzētais šo sodu izjutīs arī reāli, kas ir būtisks apstāklis, lai kriminālsods spētu efektīvi nodrošināt personas resocializāciju un tiesisko uzvedību arī pēc soda izciešanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 3.punktu tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzīst to, ka vainīgais labprātīgi atlīdzinājis cietušajam ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu.

Tāpat, ievērojot to, ka visā pirmstiesas izmeklēšanas procesā un arī tiesā savā rakstveida iesniegumā /pers. D/ ir vaļsirdīgi atzinies un izdarīto nožēlojis, tiesa piekrīt prokurores tiesas debatēs paustajam viedoklim, ka saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par /pers. D/ atbildību mīkstinošu apstākli ir atzīstama savas vainas vaļsirdīga atzīšana un izdarītā nožēlošana.

Turklāt tiesa ņem vērā apstākli, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas, jo saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu – viens no kritērijiem, lai krimināllietu varētu izskatīt bez pierādījumu pārbaudes, ir apsūdzētā vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta nosacījumiem, tiesa apsūdzētajam atbildību pastiprinošus apstākļus nekonstatē.

Nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam ir atzīti divi atbildību mīkstinoši apstākļi, nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, ar lietas materiāliem apsūdzētajam nav konstatēti tādi veselības traucējumi, kas liegtu izciest tiesas noteikto sodu, tādēļ secina, ka /pers. D/ par izdarīto noziegumu ir nosakāms Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas sankcijā paredzētais alternatīvais sods – piespiedu darbs, kas pietuvināts Krimināllikuma 40.panta pirmajā daļā noteiktajam vidējam soda apmēram, ar mērķi – veicināt apsūdzētā atbildību resocializācijas pasākumu īstenošanā un soda efektivitātes kritēriju sasniegšanā.

Krimināllikuma 50.panta piektā daļa noteic, ka tiesa nosaka galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, ja pēc sprieduma stāšanās spēkā konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma spēkā stāšanās pirmajā lietā, soda laikā ieskaitot sodu, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma.

Lietai pievienots Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras 2015.gada 29.oktobra prokurora priekšraksts par sodu, ar kuru /pers. D/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīts ar piespiedu darbu 70 stundu apmērā. Prokurora priekšraksts par sodu stājies likumīgā spēkā 2015.gada 29.oktobrī. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda izciešanas termiņā ieskaitīts aizturēšanas laiks – 2015.gada 28.oktobris, kas atbilst 8 piespiedu darba stundām (1.sējuma lietas 129.-130.lapa).

No Valsts probācijas dienesta Rīgas teritoriālās struktūrvienības vadītāja A.Barkāna 2016.gada 8.februāra sniegtās informācijas redzams, ka apsūdzētais /pers. D/ laika posmā no 2015.gada 9.novembra līdz 2015.gada 20.novembrim ir nostrādājis visas ar Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras 2015.gada 29.oktobra prokurora priekšrakstu par sodu noteiktās 62 piespiedu darba stundas (1.sējuma lietas 216.lapa), taču, ievērojot lietā konstatēto – apsūdzētais jaunu noziegumu izdarīja laikā no 2015.gada 16.augusta līdz 2015.gada 17.augustam – pirms minētā nolēmuma stāšanās spēkā, tad tiesa secina, ka apsūdzētajam galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības ar Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras 2015.gada 29.oktobra prokurora priekšraksts par sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, piemērojot pilnīgu sodu saskaitīšanas principu, ņemot vērā apsūdzētā noturīgo tendenci izdarīt noziedzīgus nodarījumus un apstākli, ka sods par katru nākamo izdarīto noziedzīgo nodarījumu nevar palikt vieglāks.

Kriminālprocesa ietvaros /pers. D/ aizturēts no 2015.gada 31.augusta līdz 2015.gada 2.septembrim, kas saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu un 52.panta pirmās daļas 2.punktu ieskaitāms apsūdzētā soda termiņā (1.sējuma lietas 82., 86.lapa).

Tāpat saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu un 52.panta pirmās daļas 2.punktu /pers. D/ soda termiņā ieskaitāma izciestā soda daļa pēc Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras 2015.gada 29.oktobra prokurora priekšraksta par sodu no 2015.gada 9.novembra līdz 2015.gada 20.novembrim – 62 piespiedu darba stundas un aizturēšanas laiks – 2015.gada 28.oktobris, kas atbilst 8 piespiedu darba stundām.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores A.Ervaldes 2015.gada 2.septembra lēmumu /pers. D/ piemērots drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā (1.sējuma lietas 91.lapa).

Kriminālprocesa likuma 249.panta pirmā daļa noteic, ja procesuālā piespiedu līdzekļa piemērošanas laikā ir zudis vai mainījies tā piemērošanas

pamats, mainījušies piemērošanas nosacījumi, personas uzvedība vai ir noskaidroti citi apstākļi, kas noteica piespiedu līdzekļa izvēli, procesa virzītājs pieņem lēmumu par tā grozīšanu vai atcelšanu.

Ievērojot to, ka uz lietas izskatīšanas brīdi nav mainījies Kriminālprocesa likuma 249.panta pirmajā daļā noteiktais drošības līdzekļa piemērošanas pamats, tad sprieduma izpildes nolūkā līdz sprieduma stāšanās spēkā apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis atstājams negrozīts.

Kriminālprocesā daļā pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas par cietušo atzīts /pers. G/, kurš Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmās daļas noteiktajā kārtībā lietā pieteica kaitējuma kompensāciju par /pers. D/ prettiesisko darbību rezultātā nodarīto mantisko zaudējumu 562,17 *euro* apmērā (lietas 1.sējuma lietas 51., 52.-53., 54.lapa).

No lietai pievienotajām AS "Swedbank" 2015.gada 23.decembra un 2015.gada 24.decembra maksājuma uzdevumu kopijām redzams, ka /pers. D/ ir pārskaitījis cietušajam /pers. G/ naudas līdzekļus attiecīgi 553 *euro* un 10 *euro* apmērā, kas kopumā veido 563 *euro*, maksājuma mērķī norādot – materiālā kaitējuma kompensācija krimināprocesā Nr.11095104015 (1.sējuma lietas 182., 183.lapa).

Tā kā ar lietai pievienotajiem maksājuma uzdevumiem apstiprinās, ka apsūdzētais /pers. D/ ir labprātīgi atlīdzinājis cietušajam ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu pilnībā, tad cietušā pirmstiesas kriminālprocesā pieteiktā kaitējuma kompensācija par nodarīto mantisko zaudējumu 562,17 *euro* apmērā ir noraidāma.

Tiesā apsūdzētā aizstāvību īstenoja zvērināta advokāte K.Grozne-Kļusova, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību", no valsts līdzekļiem izmaksājami 279,14 *euro*, kuru atlīdzināšanas pienākums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punkta un 368.panta nosacījumiem, uzliekams apsūdzētajam.

Lietā nav uzlikts arests mantai, par kuru būtu pieņemams lēmums, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 366.pantam.

Lietiskie pierādījumi – kredīta līgums, čeks un garantijas talons, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināmi pēc sprieduma stāšanās spēkā; portatīvais dators Asus K53SD, ar sērijas Nr.C6N0BC003665225, kas nodots /pers. E/ rīcībā, – atdodams /pers. E/.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 377.panta 9.punktu, 473., 481., 511., 512., 520., 536., 537., 538.pantu

n o s p r i e d a

/pers. D/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un noteikt sodu – piespiedu darbs 140 (simtu četrdesmit) stundu apmērā.

Kriminālprocesu Nr.11095104015 daļā /pers. D/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas – izbeigt.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, šajā spriedumā noteiktajam sodam, pilnībā pieskaitot sodu, kas noteikts ar Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras 2015.gada 29.oktobra prokurora priekšrakstu par sodu, /pers. D/ noteikto galīgo sodu pēc sprieduma kopības – piespiedu darbs 210 (divi simti desmit) stundu apmērā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu un 52.panta pirmās daļas 2.punktu /pers. D/ soda termiņā ieskaitīt apcietinājumu no 2015.gada 31.augusta līdz 2015.gada 2.septembrim, kas atbilst 24 (divdesmit četrām) piespiedu darba stundām, kā arī pilnībā izciesto sodu – piespiedu darbs – pēc Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras 2015.gada 29.oktobra prokurora priekšraksta par sodu.

/pers. D/ piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā, – atstāt negrozītu līdz sprieduma stāšanās spēkā.

Piedzīt no /pers. D/ valsts labā procesuālos izdevumus 279,14 *euro* (divi simti septiņdesmit deviņi *euro*, 14 centi) apmērā par zvērināta advokāta darbu tiesā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā, – 30 dienas no sprieduma stāšanās spēkā.

Noraidīt cietušā /pers. G/ pieteikto kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 562,17 *euro* (pieci simti sešdesmit divi *euro*, 17 centi) apmērā.

Lietiskos pierādījumus – kredīta līgumu, čeku un garantijas talonu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināt pēc sprieduma stāšanās spēkā; portatīvo datoru Asus K53SD, ar sērijas Nr.C6N0BC003665225, kas nodots /pers. E/ rīcībā, – atdot /pers. E/.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2016.gada 18.oktobra.

Tiesnese D.Treija